

Proves d'Accés a la universitat

Anàlisi musical

Sèrie 3

Qualificació			TR	
Exercici 1		1		
		2		
		3		
		4		
		5		
		6		
		7		
		8		
		9		
		10		
Exercici 2	Part A	1		
		2		
		3		
		4		
		5		
	Part B			
Exercici 3		1		
		2		
Suma de notes parcials				
Qualificació final				

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de tres exercicis i s'iniciarà amb les audicions en què es basen l'exercici 1 i l'exercici 2.

Exercici 1

[4 punts: 0,4 punts per cada qüestió. No hi haurà descomptes de penalització en cap cas.]

Aquest exercici consisteix en l'audició de deu fragments de música. Cada fragment es repetirà dues vegades abans de passar al següent. Després d'un petit interval, tornareu a escoltar els deu fragments tots seguits.

Escolteu amb atenció els deu fragments que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que es proposen per a cada fragment.

1. **a)** Gòspel.
b) *Dixieland*.
c) *Blues*.
d) *Ragtime*.
2. **a)** Melodia acompanyada.
b) Monodia.
c) Homofonia.
d) Contrapunt.
3. **a)** Minuet.
b) *Courante*.
c) Preludi simfònic.
d) Cànon.
4. **a)** Minimalisme.
b) Serialisme.
c) Classicisme.
d) Romanticisme.
5. **a)** Monodia barroca.
b) Cant del muetzi àrab.
c) Cant gregorià.
d) Música trobadoresca.
6. **a)** *Tempo di passacaglia*.
b) *Tempo lento*.
c) *Tempo allegro*.
d) *Tempo di minuetto*.
7. **a)** Ària per a *soprano* lleugera.
b) Havanera per a *mezzosoprano*.
c) *Canzona* per a contratenor.
d) *Cabaletta* per a contralt.
8. **a)** Guitarra elèctrica, veus i bateria.
b) Sintetitzadors, vent.
c) Baix solista, guitarra rítmica.
d) Guitarra *wah-wah*, teclats.

9. a) Quartet per a *soprano, mezzosoprano*, tenor i baríton.
 b) Recitatiu operístic.
 c) Ària per a tres *sopranos, mezzosoprano* i contratenor.
 d) Duet per a contralt i baríton.
10. a) Ritme binari tètic.
 b) Ritme ternari.
 c) Ritme compost.
 d) Ritme binari anacrúsic.

Exercici 2

[4 punts en total]

Aquest exercici consisteix en l'audició d'una peça musical que escoltareu dues vegades. Després d'un interval de quatre minuts, la tornareu a escoltar per tercer cop.

A) Anàlisi formal i estructural

[3 punts: 0,6 punts per cada qüestió; es descomptaran 0,1 punts per cada resposta incorrecta. Per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

Abans de començar l'audició, que figura en la llista d'obres que heu de conèixer, llegiu atentament les qüestions que hi ha després del text de la cançó. Mentre escolteu la cançó, cal que aneu seguint el text en anglès (que també teniu traduït al català). Una vegada feta l'audició, trieu la resposta correcta per a cada qüestió.

[Text de la cançó]

There's a lady who's sure all that glitters is gold
 And she's buying a stairway to heaven.
 When she gets there she knows, if the stores are all closed
 With a word she can get what she came for.
 Ooh, ooh, and she's buying a stairway to heaven.
 There's a sign on the wall, but she wants to be sure
 'Cause you know sometimes words have two meanings.
 In a tree by the brook, there's a songbird who sings
 Sometimes all of our thoughts are misgiven.
 Oh, it makes me wonder. (2)
 There's a feeling I get when I look to the west
 And my spirit is crying for leaving.
 In my thoughts I have seen rings of smoke through the trees
 And the voices of those who stand looking.
 Oh, it makes me wonder. (2)
 And it's whispered that soon, if we all call the tune
 Then the piper will lead us to reason.
 And the new day will dawn for those who stand long,
 And the forests will echo with laughter.
 Oh, uoh!
 If there's a bustle in your hedgerow, don't be alarmed now
 It's just a spring clean for the May queen.
 Yes, there are two paths you can go by, but in the long run
 There's still time to change the road you're on.
 That it makes me wonder, oh!
 Your head is humming and it won't go, in case you don't know
 The piper's calling you to join him.
 Dear lady, can you hear the wind blow, and did you know
 Your stairway lies on the whispering wind?

[Traducció al català]

Hi ha una dama que està segura que tot el que lluu és or
 I compra una escala que va al cel.
 Quan hi arriba sap que, encara que les botigues estiguin totes tancades,
 Amb una paraula pot aconseguir allò que ha vingut a buscar.
 Ooh, ooh, i compra una escala que va al cel.
 Hi ha un símbol a la paret, però en vol estar segura
 Perquè ja se sap que a vegades les paraules tenen dos significats.
 En un arbre a tocar del rierol hi ha un ocell que canta
 A vegades tots els nostres pensaments es malfien.
 Oh, això em fa rumiar. (2)
 M'emociono quan albiro el ponent,
 I el meu esperit plora per marxar.
 En els meus pensaments he vist anelles de fum a través dels arbres
 I les veus dels que estan mirant.
 Oh, això em fa rumiar. (2)
 I es xiuxiueja que aviat, si tots cridem la melodia
 Aleshores el flautista ens portarà a la raó.
 I el nou dia apuntarà per a aquells que fa molt que esperen,
 I els boscos ressonaran de rialles.
 Oh, uoh!
 Si hi ha animació a la vostra bardissa no us alarmeu, ara,
 Només és una neteja de primavera per a la reina de maig.
 Sí, hi ha dos camins per on podeu anar, però a la llarga
 Encara sou a temps de canviar de ruta.
 Això em fa rumiar, oh!
 Al vostre cap hi ha una bonior que no marxarà si no sabeu
 Que és el flautista, que us crida perquè us hi uniu.
 Benvolguda dama, sents com bufa el vent? Sabies que
 La teva escala descansa sobre el vent xiuxiuejant?

[Text de la cançó (continuació)]

And as we wind on down the road
Our shadows taller than our soul.
There walks a lady we all know
Who shines white light and wants to show
How everything still turns to gold
And if you listen very hard,
The tune will come to you at last
When all is one and one is all, that's what it is
To be a rock and not to roll, oh yeah.
And she's buying a stairway to heaven.

[Traducció al català (continuació)]

I a mesura que afluixem la marxa
La nostra ombra és més llarga que la nostra ànima.
Hi camina una dama que tots coneixem,
Que fa llum blanca i que vol mostrar
Com tot encara es converteix en or.
I si escolteu prou atentament,
La melodia, finalment, us arribarà.
Quan tot és u i u és tot, això és el que és
Ser un roc i no rodolar, oh i tant.
I ella compra una escala que va al cel.

1. En aquesta peça el compàs és de tipus
 - a) quaternari, i ternari a la darrera secció.
 - b) binari al principi, ternari a la part central, i binari al final.
 - c) quaternari a tota la peça.
 - d) ternari a tota la peça.
2. El *tempo* és d'un tipus
 - a) uniforme i lent a tota la peça.
 - b) que va augmentant gradualment a cada nova estrofa i acaba ràpid.
 - c) lent sostingut, més ràpid a partir del solo de guitarra, i lent al darrer vers.
 - d) lent sostingut, més ràpid al solo de flautes, lent al canvi de timbre de les veus.
3. L'inici de la partitura, amb la guitarra sola, es basa en
 - a) uns primers compassos d'estructura quadrada, de quatre compassos. Aquests quatre compassos són una mena de *passacaglia*, una base recurrent sobre la qual es basa tota la peça, sense cap variació.
 - b) set acords fins que arribem a la primera cadència perfecta que resol l'inici. Aquests set acords representen el fonament harmònic d'una part de la partitura. Hi ha diverses variacions internes, entre secció i secció.
 - c) uns acords situats tots ells a la distància de tercera, encadenats, de manera que entre tots formen el número 666. L'autor era seguidor d'Aleister Crowley i hi va posar un missatge satànic ocult (B, G+, E / B, G+, E).
 - d) Cap de les respostes anteriors no és correcta.
4. L'estructura general de l'obra segueix, a grans trets, l'esquema:
 - a) Introducció instrumental / Veu / Interludi instrumental / Veu / Interludi instrumental / Veu / Interludi instrumental amb bateria / Veu amb canvi de melodia / Interludi instrumental / Veu / Llarg solo de guitarra / Veu amb canvi de registre i emissió / Veu sola.
 - b) Introducció / Veu / Interludi / Veu / Interludi ràpid / Veu / Interludi lent amb flautes / Veu / Interludi / Veu / Llarg solo de bateria / Interludi lent / Veu / Interludi / Veu / Solo de guitarra / Veu amb instruments.
 - c) Introducció instrumental / Veu / Interludi instrumental / Veu / Interludi instrumental amb bateria / Veu / Llarg solo de guitarra / Veu amb canvi de registre i emissió / Interludi més ràpid / Veu al mateix registre inicial / Interludi que alenteix el *tempo* / Veu sola.
 - d) Cap de les respostes anteriors no és correcta.

5. Quan posem en relació el text, que és molt abstracte i oníric, amb la música ens trobem que
- a) la música segueix molt fidelment el significat del text, amb inflexions de la veu que serveixen per a subratllar-lo. La paraula cantada més llarga és «rock».
 - b) la música fa servir grups de quatre o vuit versos. Els interludis centrals van canviant de versificació. A partir del vers «If there's a bustle in your hedgerow» hi ha un canvi molt important en la textura, que vol imitar el soroll del vent entre les plantes.
 - c) la música subratlla sempre el significat de «she's buying a stairway to heaven». El significat d'aquesta frase es pot identificar fàcilment des del primer vers. Les estructures que fa servir són de 4 + 5 + 6 + 7 + 8 versos, i tenen una correspondència musical amb frases de 4 + 5 + 6 + 7 + 8 compassos, les quals es repeteixen durant tota la peça.
 - d) la música quasi sempre fa servir un grup de quatre versos per a repetir la mateixa melodia, amb algun canvi mínim. A partir del vers «Your stairway lies on the whispering wind?» es dona pas al solo de guitarra i al canvi de registre a la veu.

B) Anàlisi estilística i contextual

[1 punt]

Redacteu un comentari breu sobre la peça que heu escoltat. Heu d'esmentar l'estil i el corrent al qual pertany, i si és possible, el grup que la va compondre, interpretar i enregistrar. Situeu l'època en què va ser composta i expliqueu-ne la significació i importància, i el moment històric en què s'emmarca.

Exercici 3

[2 punts: 1 punt per cada qüestió]

Llegiu el text següent i responeu a les qüestions que es plantegen a continuació.

RAFAEL ORTEGA: Hi ha una pregunta que li haig de fer, senyor Kent Nagano. Està relacionada amb el seu llibre *Expect the unexpected*, publicat el 2015. Vostè no semblava gaire optimista en aquell moment respecte de la perspectiva de la música clàssica a la nostra societat. Ha canviat el seu punt de vista?

KENT NAGANO: Bé, no era la meva intenció fer la impressió que era pessimista envers el futur de la música clàssica. Però estava molt preocupat pel lideratge polític i social que teníem. La raó de ser del llibre és que, en aquell moment, em van demanar de fer unes xerrades a líders polítics i civils per a convèncer-los que no retallessin els pressupostos destinats a l'educació en música clàssica. Perquè el que se suggeria en aquell moment era que la música clàssica és un luxe, una cosa no necessària, i que s'haurien de posar més diners en ciències com les matemàtiques, i en esport. Vaig sentir que era una desconexió amb la història. La música clàssica es desenvolupà primer a l'Església, però més tard, durant l'època de Mozart, Haydn i, sobretot, Beethoven, va ser una cosa molt popular. La música passà a representar els ideals de la Revolució Francesa: llibertat, igualtat, fraternitat. Els valors de la nostra societat. I una cosa que ara per ara constitueix un tema de discussió molt actual.

D'altra banda, està científicament comprovat que el cervell d'un nen que estudia música clàssica evoluciona d'una manera molt diferent: la capacitat de concentració, la capacitat d'abstracció... Aquest va ser el meu prec als líders. I algun dels assistents a aquelles xerrades em va dir: «Senyor Nagano, això ho hauria d'escriure en un llibre». No és realment una autobiografia, però volia mostrar que una persona no estudia música clàssica per convertir-se en el següent Furtwängler, el següent Alfred Brendel o la futura Maria Callas, sinó perquè et permet desenvolupar-te d'una manera diferent, i contemplar les coses des d'una perspectiva diferent. Fins i tot a algú que, com jo, va créixer en un petit poble de nou-cents habitants allunyat de tota gran ciutat. En aquell poble petit, molts nens podien acabar frustrats o deprimits. La televisió els permetia de veure «somnis» que en realitat no eren accessibles. No podien «escapar». Molts acabaven submergits en la droga o fins i tot en activitats criminals només per diversió. Per a aquells que teníem la fortuna d'estudiar música, la perspectiva, els somnis, eren diferents. Viatjàvem, fugíem d'aquell entorn amb cada obra. Cada dia. D'una manera abstracta, és clar, però ho fèiem. El missatge del llibre és: no malinterpretin les coses.

La música clàssica no és un luxe. És una cosa essencial per al nostre pensament. En aquest moment concret, precisament per totes les cancellacions degudes a la pandèmia, he aprofitat per estudiar molt. I he descobert una generació de nous compositors d'un talent increïble. I també estic molt impressionat per la generació emergent de solistes. [...] Ara tendeixo a dir que, si la música clàssica té un problema, no és culpa de Mozart, ni de Beethoven ni de Brahms. És culpa del fet que no la presentem dins un context adequat. [...] Hem d'entendre que no ve al cas la condescendència, que s'hauria de deixar lloc a la llibertat, al descobriment, la veritat, la puresa. [...] Si nosaltres com a adults deixem la porta oberta a allò que porten els joves, la música clàssica pot conèixer una època daurada.

Traducció i adaptació fetes a partir del text de

Rafael ORTEGA BASAGOITI. «Encuentros. Kent Nagano». *Scherzo*, núm. 376 (setembre 2021), p. 88

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans